

22 Φεβρουαρίου, 1989

[Α. ΛΟΥΖΟΥ, Π.]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΑ ΑΡΘΡΑ 146 ΚΑΙ 28 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΡΕΝΟΣ ΑΡΓΥΡΙΔΗΣ,

Αιτητής,

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ, ΜΕΣΩ

ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ,

Καθ' ων η Αίτηση,

(Υπόθεση Αρ. 23/88)

-
- Δημόσιοι Υπάλληλοι — Προαγωγές — Ακυρωτική απόφαση — Επα-
νεξέταση θέματος μετά από ακυρωτική απόφαση — Αφυστηρέτηση
Προϊσταμένου Τμήματος, που είχε υποβάλει τις συστάσεις κατά
την ακυρωθείσα διαδικασία — Νέος Προϊστάμενος Τμήματος είχε
κατά το χρόνο της πρώτης πράξεως κατώτερη θέση — Κατά πόσο 5
η Ε.Δ.Υ. μπορούσε να αποφασίσει να μην καλέσει τον νέο Προϊ-
στάμενο για να υποβάλει συστάσεις — Καταφατική η απάντηση
στο ερώτημα.
- Δημόσιοι Υπάλληλοι — Προαγωγές — Εμπιστευτικές Εκθέσεις — Η 10
εγκύκλιος 491 για την προετοιμασία τους, παράγραφος 9 — Τρο-
ποποιήσεις στην βαθμολογία από προσυπογράφοντα λειτουργό
κατά παράβαση της παραγράφου 9 — Κατά πόσο η Ε.Δ.Υ. πρέπει
να λάβει υπόψη τις βαθμολογίες του αξιολογούντος λειτουργού,
χωρίς να λάβει υπόψη τις τροποποιήσεις του προσυπογράφοντος 15
λειτουργού — Καταφατική η απάντηση στο ερώτημα.
- Δημόσιοι Υπάλληλοι — Προαγωγές — Σχέδια Υπηρεσίας — Ερμη-
νεία και εφαρμογή — Είναι έργο της αρμόδιας διοικητικής αρχής
— Το ακυρωτικό Δικαστήριο δεν επεμβαίνει, αν η ερμηνεία που 20
δόθηκε ήταν εύλογη.
- Δημόσιοι Υπάλληλοι — Προαγωγές — Αρχαιότητα — Αρχαιότητα 2
ετών στην προηγούμενη θέση — Δε δημιουργεί έκδηλη υπεροχή.

Η επίδικη απόφαση λήφθηκε μετά από εξέταση του θέματος των προαγωγών στην θέση Ανώτερου Χημικού (Τακτικός προϋπολογισμός) Γενικό Χημείο, που είχαν ακυρωθεί με απόφαση του Ανωτάτου Δικαστηρίου.

5

Τα παράπονα, που προέβαλε ο αιτών, μπορούν να συνοψισθούν στα εξής:

10

(α) Κακώς η Ε.Δ.Υ. δεν εκάλυψε το νέο Προϊστάμενο του Τμήματος διά να προβεί σε συστάσεις. Κατά το χρόνο της ακυρωθείσας πράξης ο νέος αυτός Προϊστάμενος ήταν κατώτερος υπάλληλος. Ο τότε προϊστάμενος είχε στο μεταξύ αφυπηρητήσει.

15

(β) Κακώς η Ε.Δ.Υ. έλαβε υπόψη τις βαθμολογίες των αξιολογούντων λειτουργών σε ορισμένες εμπιστευτικές εκθέσεις, όπου οι βαθμολογίες εκείνες είχαν αλλοιωθεί από τον προσυπογράφοντα λειτουργό κατά τρόπο, που αποτελούσε παράβαση της εγκυκλίου 491. Η θέση του αιτούντος ήταν ότι άπαξ και διαπιστώθηκε παράβαση της εγκυκλίου έπρεπε να αγνοηθούν και οι βαθμολογίες του αξιολογούντος λειτουργού.

20

25

(γ) Κακώς η Ε.Δ.Υ. εθεώρησε ότι το ενδιαφερόμενο μέρος κατείχε μεταπτυχιακό προσόν, αφού το μέρος αυτό είχε ένα μόνο τίτλο σπουδών, που απέκτησε μετά από πενταετή παρακολούθηση στο Πανεπιστήμιο Lumumba. Η θέση του αιτούντος ήταν ότι ανεξάρτητα από το ότι ο τίτλος αναφέρεται ως Msc. δεν μπορούσε να θεωρηθεί ως μεταπτυχιακός,

30

(δ) Παραγνώριση της αρχαιότητας του αιτούντος, και

(ε) Εκδηλη υπεροχή του αιτούντος.

35

Το Ανώτατο Δικαστήριο απέρριψε την Αίτηση Ακυρώσεως. Οι νομικές αρχές, που εφαρμόστηκαν σχετικά με τις εισηγήσεις του αιτούντος υπό (α) μέχρι και (δ) πιο πάνω φαίνονται στα πιο πάνω περιληπτικά σημειώματα. Το Ανώτατο Δικαστήριο κατέληξε στο συμπέρασμα ότι ο αιτών δεν απέδειξε έκδηλη υπεροχή.

40

Η Αίτηση απορρίπτεται χωρίς διαταγή για έξοδα.

Αναφερόμενες υποθέσεις:

<i>Argyrides v. Republic (1987) 3 C.L.R.1092,</i>	
<i>Nissiotis v. Republic (1977) 3 C.L.R. 388,</i>	5
<i>Yiallourous v. Republic (1986) 3 C.L.R. 677,</i>	
<i>HadjiParaskevas v. Republic (1987) 3 C.L.R. 597,</i>	
<i>Papapetrou v. Republic, 2 R.S.C.C. 61,</i>	10
<i>Petsas v. Republic , 3 R.S.C.C.60,</i>	
<i>Georghiades v. Republic (1967) 3 C.L.R. 653,</i>	15
<i>Tryfon v. Republic (1968) 3 C.L.R. 78,</i>	
<i>Andreou v. Republic (1979) 3 C.L.R. 379,</i>	20
<i>Kolokotronis v. Republic (1980) 3 C.L.R. 418,</i>	
<i>Larkos v. Republic (1982) 3 C.L.R. 513,</i>	
<i>Makrides v. Republic (1983) 3 C.L.R. 622,</i>	25
<i>Mytides v. Republic (1983) 3 C.L.R. 1096,</i>	
<i>Xinari & others v. Republic (1984) 3 C.L.R. 598,</i>	30
<i>Der Parthogh v. Cyprus Broadcasting Corporation (1984) 3 C.L.R. 635,</i>	
<i>Frangoullides and Another v. Republic (1985) 3 C.L.R. 1680,</i>	35
<i>Κλεάνθους ν. Δημοκρατίας (1989) 3 Α.Α.Δ. 250,</i>	
<i>Piperi v. Republic (1984) 3 C.L.R. 1306,</i>	
<i>Georghiou v. Republic (1976) 3 C.L.R. 74,</i>	40
<i>Republic v. Zachariades (1986) 3 C.L.R.852.</i>	

Προσφυγή.

Προσφυγή εναντίον της απόφασης της Επιτροπής Δημόσιας Υπηρεσίας να προάξει το ενδιαφερόμενο μέρος

45

στη θέση Ανώτερου Χημικού (Τακτικός Προϋπολογισμός)
Γενικό Χημείο αντί και/ή στη θέση του αιτητού.

5 Α.Σ. Αγγελίδης, για τον Αιτητή.

Α.Βασιλειάδης, Δικηγόρος της Δημοκρατίας Β' για
τους Καθ' ων η αίτηση.

10 Μ. Παπαπέτρου, για το Ενδιαφερόμενο μέρος.

Cur. adv.vult.

15 Α. ΛΟΥΖΟΥ, Π: Εξέδωσε την ακόλουθη απόφαση. Με
την προσφυγή του αυτή ο αιτητής ζητά την ακύρωση της
απόφασης της καθής η αίτηση, Επιτροπής Δημόσιας Υπη-
ρεσίας, - που θα αναφέρεται πιο κάτω σαν η "Επιτροπή" -
η οποία δημοσιεύτηκε στην Επίσημη Εφημερίδα της Δημο-
κρατίας, με ημερομηνία 30 Οκτωβρίου 1987, και με την
20 οποία το ενδιαφερόμενο μέρος Κωνσταντία Ακκελίδου
είχε προαχθεί αναδρομικά από τις 15 Απριλίου, 1983 στη
θέση Ανώτερου Χημικού, (Τακτικός Προϋπολογισμός) Γε-
νικό Χημείο, αντί και/ή στη θέση του αιτητή.

25 Το Ανώτατο Δικαστήριο εξέδωσε στις 25 Οκτωβρίου
1986, την επιφυλαχθείσα απόφασή του στην προσφυγή
Αρ. 342/83 *Renos Argyrides v. The Republic* (1987) 3
C.L.R.1092 με την οποία αποδέχτηκε την αίτηση του αιτη-
τή και ακύρωσε την προαγωγή του ενδιαφερομένου μέ-
ρους στην πιο πάνω αναφερομένη θέση.

30 Η Επιτροπή στη συνεδρίασή της στις 31 Δεκεμβρίου
1986, αποφάσισε και ειδοποίησε γραπτώς το ενδιαφερόμε-
νο μέρος ότι επανέρχεται στη θέση που κατείχε πρωτύτε-
ρα, δηλαδή στη θέση Χημικού, 1ης Τάξης.

35 Το γραφείο της Γενικού Εισαγγελέα της Δημοκρατίας
με επιστολή του ημερομηνίας 5 Δεκεμβρίου 1986, πληρο-
φόρησε τον Πρόεδρο της Επιτροπής Δημόσιας Υπηρε-
σίας, ότι καταχώρησε Έφεση εναντίον της πιο πάνω πρω-
τόδικης απόφασης του Ανωτάτου Δικαστηρίου (Παράρ-
40 τημα 4). Με κατοπινή δε επιστολή του ημερομηνίας 16
Ιουνίου, 1987, πληροφόρησε την Επιτροπή ότι η Ολομέ-

λεια του Ανωτάτου Δικαστηρίου εξέδωσε την απόφαση της στις 12 Ιουνίου 1987, με την οποία απέρριψε την έφεση που καταχώρησε η Δημοκρατία, και συμβούλευσε την Επιτροπή σχετικά με την επανεξέταση της ακυρωθείσης απόφασής της ότι έπρεπε να γίνει με βάση το νομικό και πραγματικό καθεστώς που ίσχυε τον ουσιώδη χρόνο και ότι μεταξύ των στοιχείων που θα έπρεπε να ληφθούν υπόψη ήταν και το περιεχόμενο των ετήσιων εμπιστευτικών εκθέσεων, όπως είχε, χωρίς τις αλλοιώσεις που έκαμε ο προσυπογράφων λειτουργός.

Η Επιτροπή επανεξέτασε το θέμα και στη συνεδρίασή της στις 18 Σεπτεμβρίου 1987, το πρακτικό της (Παράρτημα 9) όσο είναι σχετικό με την παρούσα υπόθεση αναφέρει.

"Περαιτέρω η Επιτροπή, αφού σημείωσε το περιεχόμενο της επιστολής του δικηγόρου κ. Ανδρέα Σ. Αγγελίδη με στοιχεία 2199/87 και ημερ. 16.6.87 από μέρους του πελάτη του Ρένου Αργυρίδη, καθώς και το συνημμένο σ' αυτήν πιστοποιητικό, για σκοπούς αξιολόγησης του υποψηφίου αυτού, αποφάσισε να μη λάβει υπόψη τη σύσταση του τότε Διευθυντή του Τμήματος, γιατί είναι φανερόν ότι αυτός, προβαίνοντας στις συστάσεις του στηρίχθηκε στις Εμπιστευτικές Εκθέσεις της υποψήφιας Κωνσταντίας Ακκελίδου για τα έτη 1980, 1981 και 1982, όπως αυτές είχαν διαμορφωθεί ύστερα από τις δικές του αντικανονικές τροποποιήσεις, με αποτέλεσμα η σύσταση του να πάσχει νομικά....."

Η Επιτροπή έλαβε επίσης υπόψη την επιστολή των δικηγόρων κ.κ. Σκορδή και Παπαπέτρου με ημερομηνία 17.10.86, από μέρους της πελάτισσας τους Κωνσταντίας Ακκελίδου.

Για τους σκοπούς της επανεξέτασης η Επιτροπή δεν έκρινε σκόπιμο να κληθεί ενώπιον της ο Διευθυντής του Τμήματος για να υποβάλει συστάσεις, γιατί ο τότε Διευθυντής, που είχε αρχικά υποβάλει συστάσεις, αφυπηρέτησε και σήμερα κατέχει τη θέση άλλος Λειτουργός.

γός, ο οποίος στον ουσιώδη χρόνο υπηρετούσε σε κατώτερη θέση.

5 Στη συνέχεια η Επιτροπή προχώρησε στην επανεξέταση της πλήρωσης της θέσης.

10 Η Επιτροπή, καθοδηγούμενη από την πιο πάνω νομική συμβουλή του Γραφείου της Γενικού Εισαγγελέα της Δημοκρατίας ασχολήθηκε με τη γενική αξιολόγηση και σύγκριση των υποψηφίων με βάση το νομικό και πραγματικό καθεστώς που ίσχυε κατά τον ουσιώδη χρόνο.

15 Η Επιτροπή εξέτασε τα νόμιμα στοιχεία που ανάγονται στον ουσιώδη χρόνο από το Φάκελο Πλήρωσης της θέσης, καθώς και από τους Προσωπικούς Φακέλους και τις Εμπιστευτικές Εκθέσεις των υποψηφίων, και έλαβε επίσης υπόψη τα πορίσματα της Τμηματικής
20 Επιτροπής. Σύμφωνα με την πιο πάνω απόφασή της η Επιτροπή δεν έλαβε υπόψη τη σύσταση του τότε Διευθυντή.

25 Η Επιτροπή, έχοντας υπόψη το σκεπτικό της απόφασης του Ανωτάτου Δικαστηρίου στην Αναθεωρητική Έφεση, Αρ. 678, ότι η τροποποίηση των εμπιστευτικών εκθέσεων από τον Προσυπογράφοντα Λειτουργό κατά παράβαση της παραγράφου 9 της Εγκυκλίου που διέπει την ετοιμασία και υποβολή Εμπιστευτικών Εκθέσεων για δημόσιους υπαλλήλους (Εγκ.491 της 26.3.79), συνιστά παράβαση νόμου κατ' ουσία, αποφάσισε όπως στις
30 περιπτώσεις των Ετήσιων Εμπιστευτικών Εκθέσεων των υποψηφίων Ρένου Αργυρίδη για τα έτη 1979, 1981 και 1982, Γιώργη Καθητζιώτη για τα έτη 1981 και 1982, Κωνσταντίας Ακκελίδου για τα έτη 1980, 1981 και 1982
35 και Νίκου Ξενοπούλου για τα έτη 1981 και 1982 αγνοήσει τις αντικανονικές τροποποιήσεις του Προσυπογράφοντος Λειτουργού και λάβει υπόψη μόνο τις αξιολογήσεις του Αξιολογούντος Λειτουργού.

40 Ενδεικτικά, αναφέρονται πιο κάτω οι βαθμολογίες των υποψηφίων, όπως έχουν διαμορφωθεί μετά την πιο πάνω απόφαση της Επιτροπής.

1. Αργυρίδης Ρένος :	1979 "Λ.Κ." (4-8-0)	
	1980 "Ε" (8-4-0)	
	1981 "Ε" (9-3-0)	5
	1982 "Ε" (10-2-0)	
2.		10
3. Ακκελίδου Κωνσταντία:	1979 "Λ.Κ." (3-9-0)	
	1980 "Ε" (8-4-0)	
	1981 "Ε" (9-3-0)	15
	1982 "Ε" (12-0-0)	
4.		20
5.		

Η Επιτροπή απόδωσε επίσης τη δέουσα σημασία στα προσόντα και την αρχαιότητα των υποψηφίων, όπως αυτά φαίνονται στον ενώπιον της Επιτροπής κατάλογο. 25

Όσον αφορά το πλεονέκτημα που προβλέπεται στο Σχέδιο Υπηρεσίας, η Επιτροπή έκρινε ότι το διαθέτουν όλοι οι υποψήφιοι με εξαίρεση το Ρένο Αργυρίδη. 30

Η Επιτροπή, λαμβάνοντας υπόψη όλα τα ενώπιόν της στοιχεία και αποδίδοντας σύμφωνα με τη νομολογία του Ανωτάτου Δικαστηρίου μεγαλύτερη έμφαση στις Εμπιστευτικές Εκθέσεις των υποψηφίων για τα δύο τελευταία σε σχέση με τον ουσιώδη χρόνο έτη, έκρινε ότι οι Αργυρίδης, Ακκελίδου και Μιχαήλ ήταν επικρατέστεροι σε σύγκριση με τους υπόλοιπους υποψηφίους και ότι η επιλογή για την πλήρωση της θέσης θα πρέπει να γίνει ανάμεσα στους τρεις αυτούς υποψηφίους. 40

Έτσι η Επιτροπή προχώρησε σε ιδιαίτερη σύγκριση ανάμεσα στους πιο πάνω τρεις υποψήφιους.

5 Σ' ότι αφορά τις εμπιστευτικές εκθέσεις, η Επιτροπή σημείωσε ότι και οι τρεις υποψήφιοι είχαν "Εξαιρέτες" εκθέσεις στα τρία τελευταία χρόνια, με αναλυτική βαθμολογία ο Αργυρίδης 8-4-0 το 1980, 9-3-0 το 1981 και 10-2-0 το 1982, η Ακκελίδου 8-4-0 το 1980, 9-3-0 το 1981 και 12-0-0 το 1982 και ο Μιχαήλ 9-3-0 το 1980 και 10-2-0 το 1982.

15 Σ' ότι αφορά τα προσόντα, η Επιτροπή σημείωσε ότι ο Μιχαήλ διαθέτει δοκτοράτο του Πανεπιστημίου Αθηνών η Ακκελίδου M.Sc. του Πανεπιστημίου Lumumba της Μόσχας και ο Αργυρίδης πτυχίο του Πανεπιστημίου Αθηνών. Από πλευράς αρχαιότητας προηγείται ο Αργυρίδης στην προηγούμενη θέση Χημικού, 2ης Τάξης, έναντι της Ακκελίδου κατά δύο χρόνια και δύο μήνες και του Μιχαήλ 20 κατά εξήμισυ περίπου χρόνια, ενώ η Ακκελίδου προηγείται του τελευταίου κατά τέσσερα χρόνια και τέσσερις μήνες.

25 Η Επιτροπή, λαμβάνοντας υπόψη όλα τα ενώπιόν της νόμιμα στοιχεία, που ανάγονται στον ουσιαστικό χρόνο, έκρινε ότι η Κωνσταντία Ακκελίδου υπερέχει των άλλων υποψηφίων και αποφάσισε να την προαγάγει σαν την πιο κατάλληλη στη μόνιμη (Τακτ.Προϋπ.) θέση Ανώτερου Χημικού, Γενικό Χημείο, αναδρομικά από 15.4.82, δηλαδή 30 την ίδια ημερομηνία από την οποία είχε γίνει προηγουμένως η προαγωγή της που ακυρώθηκε από το Ανώτατο Δικαστήριο στην Προσφυγή Αρ.342/83 και την Αναθεωρητική Έφεση Αρ. 678."

35 Ο πρώτος λόγος ακύρωσης που επικαλείται ο αιτητής είναι ότι η Επιτροπή κατά την επανεξέταση παρέλειψε να καλέσει το Διευθυντή του Τμήματος. Ενήργησε έτσι κάτω από νομική πλάνη και αντίθετα προς το Άρθρο 44(3) του Περί Δημόσιας Υπηρεσίας Νόμου του 1967, που καθορίζει πώς ένα από τα στοιχεία κρίσεως που πρέπει να ληφθούν υπόψη κατά την προαγωγή δημοσίων υπαλλήλων 40 είναι οι συστάσεις του Προϊσταμένου του Τμήματος όπου υπάρχει η κενή θέση, που αποτελεί πολύ ουσιαστικό στοι-

χείο. Επίσης ότι η Επιτροπή θεώρησε ότι μπορούσε με δική της απόφαση να στερήσει την από το Νόμο προβλεπόμενη εξουσία η αρμοδιότητα από άλλο όργανο, δηλαδή τον Προϊστάμενο του Τμήματος. Ο ευπαίδευτος συνήγορος του αιτητή μας έχει παραπέμψει σε σειρά αποφάσεων ότι η σύσταση αυτή αποτελεί στοιχείο της αξίας του υποψήφιου και δεν μπορεί να αγνοηθεί από την Επιτροπή χωρίς αυτή να δώσει ειδική αιτιολογία (Βλέπε *Nissiotis v. The Republic* (1977) 3 C.L.R. 388, στη σελ. 397.

Είναι η θέση των καθ' ων η αίτηση και του ενδιαφερομένου μέρους ότι η επανεξέταση της υπόθεσης έγινε σύμφωνα με τις αρμοδιότητες του Διοικητικού Δικαίου και τη νομολογία του Δικαστηρίου τούτου και κανένας λόγος ακύρωσης της προσβαλλόμενης απόφασης δε συντρέχει. Το Διοικητικό όργανο οφείλει να εξετάσει το όλο θέμα σύμφωνα με το πραγματικό και νομικό καθεστώς που ίσχυε κατά το χρόνο που λήφθηκε η ακυρωθείσα απόφαση. Στην προκειμένη περίπτωση ο προϊστάμενος του Τμήματος που είχε κληθεί από την Επιτροπή και έκαμε τις σχετικές συστάσεις για τους υποψήφιους, όπως προβλέπεται από το Άρθρο 44(3) του Νόμου, αφνηρήθηκε και επομένως δεν ήταν δυνατό να κληθεί τώρα να προβεί σε νέες συστάσεις. Ο νέος δε Διευθυντής δεν μπορούσε να εκφράσει απόψεις για την υπηρεσιακή απόδοση των υποψηφίων κατά τον ουσιώδη χρόνο, διότι δεν ήταν τότε προϊστάμενος του τμήματος τούτου, αλλά ήταν απλώς Ανώτερος Χημικός. Εφόσον υπάρχει η πρακτική αυτή αδυναμία εφαρμογής της νομοθετικής διάταξης τότε εφαρμόζεται η πλησιέστερη δυνατή διαδικασία που παρέχει τα μεγαλύτερα δυνατά εχέγγυα. Τούτο αποφασίστηκε στην υπόθεση *Yiallouras v. The Republic* (1986) 3 C.L.R.677, στις σελ. 684-685. Επίσης στην υπόθεση *Hadjiparaskevas v. The Republic* (1987) 3 C.L.R. 597, στη σελ. 601, αποφασίστηκε ότι ορθά η Επιτροπή κατά την επανεξέταση του θέματος ύστερα από ακύρωση της προαγωγής του αιτητή στην υπόθεση εκείνη αγνόησε τελείως τις συστάσεις του Διευθυντή, επειδή το Δικαστήριο είχε αποφασίσει την πρώτη φορά ότι οι συστάσεις ήταν ελαττωματικές.

Η Επιτροπή λοιπόν έπρεπε να εξετάσει το όλο θέμα σύμφωνα με το νομικό και πραγματικό καθεστώς που ίσχυε στις 6 Απριλίου 1983 και επομένως δεν μπορούσε η

5 δεν ένοιωθε ότι θα ήταν ασφαλές να καλέσει ενώπιόν της το νέο Διευθυντή του οποίου δυνατό οι συστάσεις να αναφέροντο σε εντυπώσεις που είχε αποκομίσει μετά τον ουσιώδη χρόνο ή σε εντυπώσεις ενός αξιωματούχου που δεν ήταν προϊστάμενος του Τμήματος πριν ή κατά τον ουσιώδη χρόνο, που αν ήταν θα είχε από καθήκο σχηματίσει τέτοιες εντυπώσεις μέσα στα πλαίσια και για σκοπούς των συστάσεων που προνοούνται από το Άρθρο 44(3) του Νόμου.

10

15 Ο δεύτερος λόγος που επικαλείται ο αιτητής είναι ότι η Επιτροπή λανθασμένα αποφάσισε να αγνοήσει τις αντικανονικές τροποποιήσεις του προσυπογράφοντος λειτουργού και να λάβει υπόψη μόνο τις αξιολογήσεις του αξιολογούντος λειτουργού, γιατί η παρανομία που διαπίστωσε η Ολομέλεια του Ανωτάτου Δικαστηρίου στην Αναθεωρητική Έφεση 678, επεκτείνεται κατά συνέπεια σε ολόκληρη τη έκθεση, οπότεν αυτή έπρεπε να αγνοηθεί εξ ολοκλήρου.

20

25 Εφόσον η Ολομέλεια αποφάσισε ότι ήταν παράνομες οι τροποποιήσεις στις εμπιστευτικές εκθέσεις, ήταν φυσικό να αγνοηθούν οι παρανομίες και να εξεταστούν οι εμπιστευτικές εκθέσεις όπως είχαν κατά τον ουσιώδη χρόνο χωρίς τις αλλαγές, θα ήταν αδιανόητο να αγνοηθούν τελείως όλες οι εκθέσεις και να γίνουν προαγωγές χωρίς εμπιστευτικές εκθέσεις για όλους τους υποψήφιους συμπεριλαμβανομένου και του αιτητή. Και αν ακόμα αγνοούσε όλες αυτές τις εμπιστευτικές εκθέσεις οι οποίες έφεραν αλλοιώσεις, η εικόνα για τους υποψήφιους δεν θα άλλαζε και εφόσον η παρατυπία του να δεχθεί τις εμπιστευτικές εκθέσεις δεν είναι ουσιώδης γιατί αναφέρετο σε όλους τους υποψήφιους συμπεριλαμβανομένου του αιτητή και δεν μπορεί να οδηγήσει σε ακυρότητα. (Βλέπε *Ierides v. The Republic* (1980) 3 C.L.R.165 και την πρόσφατη απόφαση της Ολομέλειας στην Αναθεωρητική Έφεση Αρ. 728 *Sekkides v. The Republic* (1988) 3 C.L.R. 2136. Ο λόγος επομένως αυτός αποτυγχάνει.

35

40 Ο επόμενος λόγος είναι το θέμα των προσόντων. Είναι η θέση του αιτητή ότι εσφαλμένα η Επιτροπή θεώρησε ότι το προσόν του ενδιαφερομένου μέρους διακρίνεται σε BSc και MSc. Είναι ο ισχυρισμός του ότι στο Πανεπιστήμιο Λουμούμπα όπου φοιτούσαν μόνο εκ του εξωτερικού

προερχόμενοι φοιτητές που μετά την αποφοίτησή τους μόνο στη χώρα τους μπορούσαν να εργαστούν, απονέμεται σαν πρώτος και μοναδικός τίτλος. Πουθενά δε στον κόσμο δεν αναγνωρίζεται σαν μεταπτυχιακό. Αναφέρθηκε δε ο ευπαιδευτος δικηγόρος και παρουσίασε ως Τεκμήρια 5
11 και 12 πρακτικά κάποιας άλλης Τμηματικής Επιτροπής ημερομηνίας 27 Φεβρουαρίου 1986, και το πρακτικό της συνεδρίας της Επιτροπής στην προσφυγή 336/86 που έγινε για το MSc Μόσχας, το οποίο θεώρησε σαν πρώτο προσόν 10
και όχι μεταπτυχιακό.

Είναι η θέση των καθ' ων η αίτηση και του ενδιαφερομένου μέρους ότι η τελευταία είναι κάτοχος του τίτλου MSc στη Χημεία που της είχε απονεμηθεί ύστερα από 15
διετή μεταπτυχιακή έρευνα που υποστήριξε τη διατριβή της δημόσια ενώπιον Κρατικής Εξεταστικής Επιτροπής της Σοβιετικής Ένωσης, και ότι το ενδιαφερόμενο μέρος διέθετε, σύμφωνα με το Σχέδιο Υπηρεσίας, μεταπτυχιακό 20
προσόν στη Χημεία που αποτελούσε πλεονέκτημα, ενώ ο αιτητής δεν το διέθετε. Όσον αφορά τα Τεκμήρια 11 και 12, αυτά αναφέρονται σε πλήρωση άλλης θέσεως και σε 25
μια γενικότητα ως προς τις σπουδές σε τρεις χώρες, της Δυτικής και Ανατολικής Γερμανίας και Σοβιετικής Ένωσης. Δεν μπορεί η εκτίμηση γεγονότων σε άλλη περίπτωση να εμποδίζει την Επιτροπή να καταλήξει σε νέα συμπερα-
σματα ύστερα από επανεκτίμηση της ολότητας των γεγονότων σε νέα υπόθεση.

Αποτελεί καθιερωμένη αρχή ότι η ερμηνεία και εφαρμογή των Σχεδίων Υπηρεσίας ανήκουν στην αρμοδιότητα 30
της Επιτροπής και το Δικαστήριο τούτο στην άσκηση της αναθεωρητικής τους δικαιοδοσίας δε δίδει σε αυτά διαφορετική ερμηνεία από εκείνη της Επιτροπής εφόσον η ερμηνεία που δόθηκε από την Επιτροπή είναι εύλογη, ακόμη 35
και αν το Δικαστήριο τούτο έχει διαφορετική γνώμη. (Βλέπε *Papapetrou v. The Republic*, 2 R.S.C.C. 61, 69, αρχή που ακολουθήθηκε σε σειρά αποφάσεων, *Petsa v. The Republic*, 3 R.S.C.C. 60, 63, *Georghiades v. The Republic* (1967) 3 C.L.R. 653, 658, *Tryfon v. The Republic* (1968) 3 C.L.R. 28, 40, *Andreou v. The Republic* 40
(1979) 3 C.L.R. 379, 386, *Kolokotronis v. The Republic* (1980) 3 C.L.R. 418, 427, *Larkos v. The Republic* (1982) 3 C.L.R. 513, 519, *Makrides v. The Republic* (1983) 3 C.L.R.

- 622, 630, *Mytides v. The Republic* (1983) 3 C.L.R. 1096, 1107, *Xinari v. The Republic* (1984) 3 C.L.R. 598, 600, *Der Parthogh v. Cyprus Broadcasting Corporation* (1984) 3 C.L.R. 635, 638, *Frangoullides and Another v. The Republic* (1985) 3 C.L.R. 1680, 1684-1685).

Μετά την επιφύλαξη της απόφασης στην υπόθεση αυτή εξεδόθη στις 11 Φεβρουαρίου 1989 απόφαση Δικαστή του Δικαστηρίου τούτου στην προσφυγή 386/86 (*Κλεάνθους v. Δημοκρατίας*, (1989) 3 Α.Α.Δ. 250 στην οποία παρατίθεται η απόφαση της Τμηματικής Επιτροπής και η εισήγηση της προς την Επιτροπή Δημόσιας Υπηρεσίας:

"..... πως το δίπλωμα που αποκτάται μετά από πενταετή κύκλο σπουδών όπως π.χ. στη Σοβιετική Ένωση, Δυτική και Ανατολική Γερμανία, έστω και αν αυτές οι χώρες το θεωρούν ισοδύναμο με το MSc. είναι το πρώτο και βασικό δίπλωμα, όπως π.χ. του Εθνικού Μετσοβίου Πολυτεχνείου, όπου ο κύκλος σπουδών είναι επίσης πενταετής. Την εισήγηση αυτή υιοθέτησε και η Ε.Δ.Υ. και επομένως θεώρησε πως ο αιτητής δεν είχε δίπλωμα Μάστερς, ενώ τα ενδιαφερόμενα πρόσωπα όπως ρητά ανέφερε στην απόφασή της, εκτός από τα άλλα προσόντα τους, είχαν και αυτό το δίπλωμα."

Η πιο πάνω διαπίστωση δεν μπορεί να επηρεάσει τον τρόπο προσέγγισής μου στην υπόθεση αυτή και κατ' επέκταση τα συμπεράσματα στα οποία κατέληξε η Επιτροπή ερμηνεύουν τα Σχέδια Υπηρεσίας και τα στοιχεία σχετικά με τα προσόντα των υποψηφίων που τέθηκαν ενώπιόν της.

Σχετικό με το λόγο αυτό είναι επίσης το επιχείρημα του ευπαίδευτου δικηγόρου του αιτητή ότι μεταπτυχιακό προσόν είχε και ο αιτητής, αφού το Σχέδιο Υπηρεσίας δεν αναφέρει "τίτλο" αλλά "μεταπτυχιακό προσόν", και ότι στην προκειμένη περίπτωση το μεταπτυχιακό προσόν δεν θεωρείται απαραίτητο προσόν αλλά πρόσθετο προσόν το οποίο αυτό και μόνο δεν δίδει αυτόματη προαγωγή. Φαίνεται ότι το επιχείρημα αυτό στηρίζεται πάνω στο γεγονός ότι ο αιτητής είχε εργαστεί σε επιστημονικό εργαστήριο στην Ελλάδα και έτυχε υποτροφιών του Παγκοσμίου Οργανισμού Τροφίμων και άλλη πείρα που όμως τίποτε από

αυτά δεν οδήγησε στην απόκτηση τίτλου ή διπλώματος.

Δε νομίζω ότι το επιχείρημα αυτό ευσταθεί. Ο αιτητής βρέθηκε από την Επιτροπή και ορθά μάλιστα, ότι δεν είχε μεταπτυχιακό προσό στη Χημεία, όπως το ζητούσαν και όπως η Επιτροπή ερμήνευσε το Σχέδιο Υπηρεσίας. Περιτό να τονίσω ότι η ερμηνεία που έδωσε η Επιτροπή ήταν εύλογη υπό τας περιστάσεις. 5

Τέλος είναι γεγονός ότι ο αιτητής προηγείται από πλευράς αρχαιότητας σε προ-προηγούμενη θέση, δηλαδή στη θέση Χημικού 2ας Τάξεως (ο αιτητής διορίστηκε στις 15 Ιανουαρίου 1972, ενώ το ενδιαφερόμενο μέρος την 1η Μαρτίου 1974). Η αρχαιότητα αυτή των δύο ετών δεν μπορεί να προσδώσει στον αιτητή έκδηλη υπεροχή, αρκεί να αναφερθεί ότι το ενδιαφερόμενο μέρος προσλήφθηκε ως ημερομίσθια στο Γενικό Χημείο και εκτελούσε τα καθήκοντα Χημικού από την 7 Δεκεμβρίου 1970, και η πείρα αυτή του ενδιαφερομένου μέρους είναι παράγοντας που εμπίπτει στην αξία, όπως αναφέρθηκε μεταξύ άλλων στην υπόθεση *Piperi v. The Republic* (1984) 3 C.L.R. 1306 στην σελ. 1310. 10 15 20

Στην προκειμένη περίπτωση η Επιτροπή έχει ασκήσει ορθά τη διακριτική της εξουσία. Το Δικαστήριο τούτο επεμβαίνει στο έργο του Διοικητικού οργάνου για την επιλογή του καλύτερου των υποψηφίων, μόνο όταν η Επιτροπή υπερβεί τα όρια της διακριτικής της εξουσίας, και θεωρείται ότι υπερβαίνει τα όρια της εξουσίας της όταν ο αιτητής αποδειξει ότι υπερτερεί κατάδηλα από το πρόσωπο που έχει διοριστεί ή προαχθεί, σύμφωνα με τα καθιερωμένα στοιχεία κρίσεως, δηλαδή την αξία, τα προσόντα και την αρχαιότητα. (Βλέπε *Georghiou v. The Republic* (1976) 3 C.L.R.74 στη σελ. 83 και *Republic v. Zachariades* (1986) 3 C.L.R.852 στη σελ. 855. 25 30 35

Για τους πιο πάνω λόγους η προσφυγή απορρίπτεται χωρίς έξοδα.

Η προσφυγή απορρίπτεται χωρίς έξοδα. 40